

Tilfældet er paa Landet, og det er altsaa naturligt, at de Repræsentanter fra Kjøbstæderne, der komme til at sidde i Skoleraadene, ikke kunne siges tilfulde at repræsentere Almuen, af hvilken endnu til Dato det store Fleertal i Kjøbstæderne er udelukket fra at tage Deel i Valget. Det er en Bemærkning, som jeg maa bede fastholdt, naar man vil fremhæve, at Skoleraadene nu maae antages at svare til den Hensigt, hvori de ere komne tilstede. Hvad angaaer det egentlige Hovedpoint i det, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgkreds (Monrad) ansøgte, saa kan jeg heller ikke tillægge det saa stor Vægt, som han syntes, at man maatte tillægge det. Det er dog ligesom Tilfældet, at man paa den af ham fremsatte Maade vil komme et Aar tilbage i Finantsloven, naar man ikke forøger indeværende Aars Bevilling. Naar man tilfredsstiller de nu fremsatte og bevilgede Krav for det indeværende Finantsaar i Slutningen af dette og derpaa strax i Begyndelsen af næste Finantsaar yder dem deres Tilskud for samme, saa er man kommen et heelt Aar tilbage (Ordføreren: En Maaned!). Man er kommen et heelt Finantsaar tilbage, det kan ikke nægtes. Naar den ærede Rigsdagsmand vilde gjøre gjældende, at Ministeren saa til næste Sæssion kunde fremkomme med et Lovforslag, da maa jeg bemærke, at det maatte blive en Tillægsbevilling, thi Forslaget vilde i den tilkommende Finantslov ikke kunne være tilstrækkeligt; Ministeriet vilde jo nemlig ikke kunne bruge i det ene Finantsaar, hvad der bevilges for det næste (Ordføreren: Fra Marts til April er en Maaned!). Jeg troer, at det staaer fast, hvad jeg har sagt, at man kommer et heelt Finantsaar tilbage, thi man kommer først i den første Maaned af det næste Finantsaar til at udbetale, hvad der skulde have været udbetalt i det foregaaende Finantsaar. Nu har den ærede Rigsdagsmand vel ikke villet paastaae, at det paa Grund heraf skulde være overskudigt at vedtage et saadant Forslag.

Wilde man holde sig til hvad der hidtil er skeet, maatte man jo kunne vente, at Skoleraadene ikke vilde gjøre Fordring paa Mere end hidtil, og den ærede Minister vilde altsaa maasse slet ikke faae Opfordring til at bruge de t

høiere Beløb. De 5,000 Rb., hvorom her er Spørgsmaal, ere jo i alt Fald ikke engang, hvad to Hølesteretskasessforer behøve til at leve af om Aaret, og jeg synes derfor ikke, at det er en saa betydelig Sum, at man skulde gjøre saa stærk Modstand, som man har gjort derimod. Jeg skal derfor stemme for Forslaget og tilraade det ærede Thing at gjøre det Samme.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det er vistnok ikke for at forlænge Debatten, at jeg har begjæret Ordet, men det er, fordi jeg har det Haab, at de Uttringer, jeg fremsætter, muligens kunde tjene til at forforte eller ende den, Noget, hvorom der vistnok er et temmelig almindeligt Dufte tilstede. Det har nemlig vist sig, at den ærede Rigsdagsmand, der idag træder stærkt frem ved sin Fraværelse, ikke havde ganske Ret, naar han under den første Forhandling af Finantsloven meente, at kun, naar der var Spørgsmaal om, hvad der vedrører det lærde Skolevæsen, det ikke let kommer tilende med Forhandlingerne; det viser sig jo nu tilstrækkeligt, at det Samme kan være Tilfældet, uagtet Forhandlingerne ikke angaae det lærde Skolevæsen. Forøvrigt kan jeg ikke have Noget derimod, og jeg vilde, da den ærede Rigsdagsmand fremkom med sin Uttring, netop have svaret ham, at Grunden til, at dette Slags Forhandlinger blive saa langvarige, er, hvad der jo ikke kan Andet end være mig kjært, at man har en ganske særdeles Interesse for de Anliggender, baade af den ene og den anden Art, som ere henlagte under Kultusministeriet. Imidlertid bliver det dog nødvendigt, for at blive færdig, at finde en Begrænsning for de enkelte forekommende Spørgsmaal. Det er ganske vist, at den Sag, der nu ligger til Forhandling, er ført meget langt ud over det, som synes at være den naturlige Grænse. Den er bleven til Udgangspunkt for Forhandling om konstitutionelle Hovedprinciper, den har fremkaldt Spørgsmaal om, om vor Forsatning er dansk, eller om den, som en æret Rigsdagsmand meente, er bleven norsk, skjøndt jeg dog ikke ret seer, hvorledes denne Overgang skulde være gaaet for sig, eller hvorledes dette kunde udøve den allermindeste Indflydelse paa